

1. Jij was gemeen, maar de Vader omarmt je...

Stel je voor dat je naar je vader toegaat en je zegt: 'Pap, als u later overleden bent, dan krijg ik een hoop geld! Die erfenis, daar verheug ik me nu al enorm op. Kan ik die eigenlijk niet nú al krijgen?' Stel je voor dat je dat zou zeggen tegen je vader, wat zeg je dan eigenlijk? Dan zeg je in feite: 'Pap, je leeft wel héél erg lang, hè? Een beetje té lang eigenlijk... Was je maar dood! Dan kwam eindelijk die erfenis vrij. Kun je me eigenlijk nú al niet uitbetalen? Ik kán niet wachten!' Voel je hoe intens gemeen dit is, die vraag van die jongste zoon? En hij gaat ook weg. Hij trekt naar een ver land. Zijn vader... interesseert hem helemaal niets, en zijn broer ook niet. Over een moeder horen we niets. Misschien was ze al overleden. Des te schrijnender om dan je vader in de steek te laten... Kun je je voorstellen hoe ónvoorstelbaar moeilijk het geweest moet zijn voor die jongste zoon, om terug te gaan...?! Terug naar die vader, die hij eerder doodgewenst had...

Dit is zo'n bijzonder verhaal... jij hebt je vader beledigd, jij hebt hem doodgewenst, je hebt de helft van al zijn spullen en al zijn geld meegenomen, je hebt niets meer van je laten horen, je vader was echt dood voor jou... Totdat je hem echt nodig kreeg. Totdat je jezelf geen raad meer wist zonder je vader. Totdat je terugdacht aan zijn liefde voor jou...

En toen, toen ging je naar huis, en helemaal uit de verte zag je hem al staan, voor het huis, met zijn hand boven zijn ogen, turend in de verte. En opeens, opeens zag je hoe hij begon te rennen, hoe hij naar jou toe kwam rennen, opeens besepte je: 'Hij heeft mij gezien! Hij komt naar mij toe!' En daar was hij, je vader, met open armen, huilend van blijdschap. 'Mijn zoon, mijn zoon...'

Dit verhaal van Jezus blijft je altijd raken. Waarom? Omdat het zo ongelooflijk is: de liefde van die vader voor zijn kind, liefde die alle boosheid overwint, alle teleurstelling, alle bitterheid.

Waarom hing Jezus aan het kruis? Omdat Hij wilde dat het weer goed zou komen! Dat het weer goed zou komen tussen God en jou. Hij wilde dat jij naar huis zou komen, en dat de Vader jou dan in Zijn armen zou sluiten en dat er dan een feestmaal zou zijn! Daarom hing Hij te bloeden, daarom verdroeg Hij de spijkers. Voor jou! Om thuis te kunnen komen, bij het feestmaal!

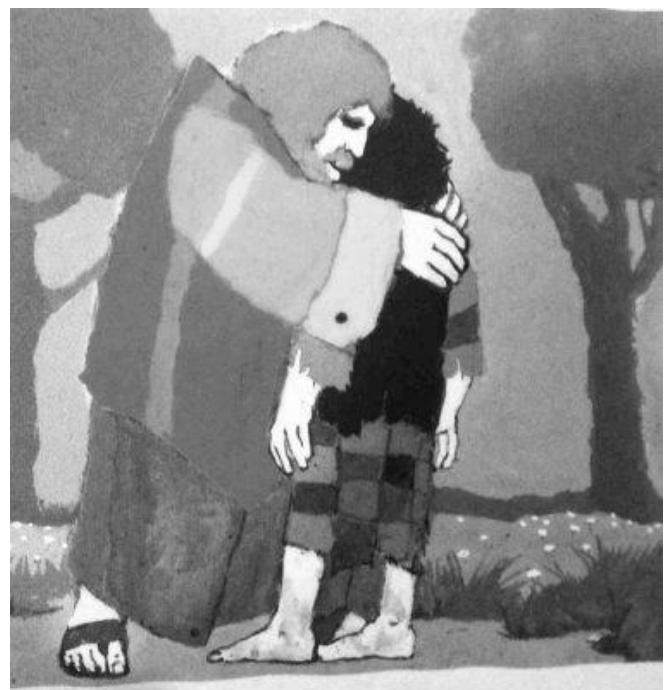
God wil zo graag dat het weer goed komt! Heb jij weleens iets gemeens gedaan, tegen je vader of je moeder? Iets echt

gemeens? Ik heb een keer een verhaal verteld over Rob, die op school kwam, en toen was hij zijn brooddoos vergeten. Die lag nog thuis. Rob baalde ervan, geen eten! Maar wat gebeurde er? Er werd geklopt op de deur van de klas, en daar kwam mama binnen, met zijn brooddoos. Mama kwam hem brengen, nog net voor ze naar haar werk ging. Wat lief! Maar wat gebeurde er? Rob zag dat mama per ongeluk twee verschillende schoenen aanhad. Eén donkerbruine en één zwarte. En wat zei Rob, heel hard? 'Hé mam, je hebt twee verschillende schoenen aan!' En de hele klas keek naar die twee schoenen en begon vreselijk te lachen. Mama werd helemaal rood en ze liep heel snel weg. Iedereen bleef nog heel lang lachen, maar Rob... Rob besepte hoe ontzettend gemeen dit was van hem. Zijn moeder kwam hém helpen, ze kwam zijn brooddoos brengen... En Rob maakte haar zo belachelijk...

Die middag durfde Rob niet goed naar huis te gaan. Hij bleef heel lang buiten, tot het haast donker werd. Toen ging hij eindelijk naar huis. Hij dacht: 'Wat zal mijn moeder kwaad zijn...'

Maar toen hij binnenkwam, in de keuken, zag zijn moeder hem. En ze zei: 'Rob! Ben je daar, eindelijk! Wat ben ik blij dat ik je zie!' En ze sloeg allebei haar armen om Rob heen. Wat moest Rob ontzettend huilen. 'Mam, sorry, echt zo sorry...' Maar mam zei: 'We gaan héérlijk eten maken, Rob, ik was zo ongerust. Wat ben ik blij dat je er bent!' Kijk, zo is God! Zó goed, zó onvoorstelbaar goed! We hebben net gezongen: 'Geloofd zij God met diepste ontzag, Hij overlaadt ons dag aan dag met Zijne gunstbewijzen.' Nou, dit zijn nou gunstbewijzen: God bewijst ons dat Hij ons gunstig gezind is, dat Hij ons een gunst wil verlenen, dat Hij eindeloos veel van ons houdt!

Er zijn zóveel verhoudingen kapot... En wat kun je verlangen naar heelheid. Naar vergeving, naar een nieuw begin. Vandaag lezen we dit stuk uit de Bijbel en dat is niet voor niets. Ook u, ook jij, ook ik, wij moeten terug naar God! Wat heb jij Hem te vertellen? Wat ga jij Hem vragen als je op je knieën ligt? Wat wil je Hem zeggen? Weet je, als je daar ligt, aan Zijn voeten, dan zul je Zijn armen voelen om je schouders. En Hij zegt: 'Wees welkom, mijn kind, welkom aan Mijn feestmaal!'

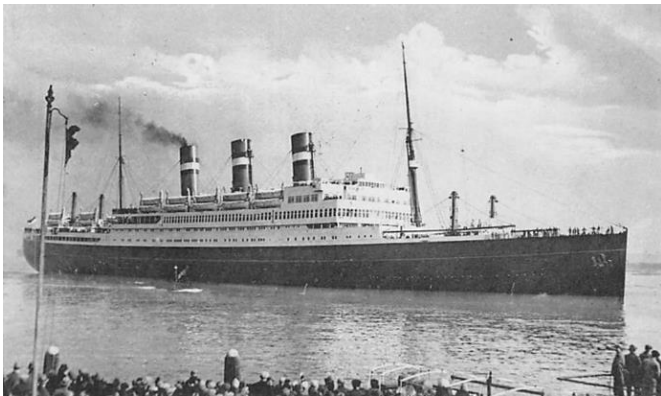
2. Jij weet niet hoe rijk je bent

Je bent welkom! Dat geldt óók voor die andere zoon, die oudste zoon. Misschien heb jij dat ook, dat je in je hart vaak wel sympathie voelt voor die oudste zoon. Dat je denkt: 'Ja, maar waarom heeft hij dan nooit dat geitje gekregen, om feest te vieren met zijn vrienden? Dat is toch ook niet leuk?' Maar weet je wat het punt is? Die oudste zoon *hád* alles al gekregen! Alles wat er nog was op die boerderij, was van die oudste zoon. Vandaag hebben we gelezen uit de Bijbel in Gewone Taal, en dan zie je dat niet zo, maar in de Herziene Statenvertaling staat in vers 12: 'En hij (de vader) verdeelde zijn vermogen onder hen (onder zijn zonen).' Alles was al verdeeld! Die oudste zoon beseft niet hoe rijk hij was!

En misschien is dat wel het grootste probleem bij velen van ons. Besef jij eigenlijk wel hoe rijk je bent? Als je God mag kennen, als je met alles naar Hem toe mag gaan? Als je mag bidden, contact mag hebben met de machtigste Heer van het hele heelal? Besef je hoe rijk je bent, als de hemelse Vader jou Zijn liefde geeft? Dat Hij je kent en van je houdt? Besef je hoe bijzonder dat is?

Ga niet in een hoekje zitten mokken, omdat je het niet eens bent met wat God doet. Ga niet ontevreden op je eigen kamer zitten, terwijl beneden de tafel feestelijk gedekt is! Doe mee! Vier het feest mee! Doe mee met de gemeente, doe mee met de diensten! Doe mee met de gebeden, zing mee met de liederen! Ga mee met God, Hij gaat voor je uit. Vertrouw op Hem, blijf niet aan de kant staan.

De oudste zoon heeft nooit beseft hoe rijk hij eigenlijk was. Besef jij dat wel?

Stel je voor: een jongen, misschien wel honderd jaar geleden, die werkte in een fabriek in Rotterdam. Hij verdiende echt zó weinig. Hij dacht: 'Dit wordt nooit wat met mij.' Soms liep hij langs de Maas en dan zag hij zo'n schip van de Holland Amerika Lijn. En hij dacht: 'Stel je voor dat ik naar Amerika kon. Dan zou ik daar vast wel hogerop kunnen komen!' Dus hij informeerde hoeveel dat kostte, om mee te gaan met dat schip, naar Amerika. Het was veel geld, maar hij dacht: 'Weet je wat? Ik ga sparen!' Van zijn karige loontje legde hij elke week wat opzij, en na een hele tijd, anderhalf, twee jaar, had hij genoeg. Hij betaalde de overtocht en op een dag zou hij aan boord gaan. Hij had wat spulletjes in een koffer, en hij dacht: 'Die overtocht duurt wel een week, laat ik maar brood meenemen en wat kaas.'

René van Loon, dominee in De Samaritaan

Wie dat wil mag me altijd bellen of mailen: 010-4426280, renevanloon@samaritaan.org

Dus dat deed hij. Eenmaal op zee had hij weinig te doen. Hij liep op het dek en kwam langs de grote eetzaal. Daar waren veel mensen aan het eten. Er kwamen heerlijke geuren naar buiten. Hij keek door het raam en zag de lekkerste schalen met eten. Maar hij dacht: 'Dat kan ik niet betalen.' Op de één na laatste dag kwam er een matroos langs, die zei: 'Morgen zijn we er. Heb je het naar je zin aan boord?' De jongen zei: 'Ja, hoor, ik ben blij dat we morgen in Amerika zijn.'

De matroos vroeg: 'Vind je het eten hier aan boord niet lekker?' De jongen zei: 'Hoezo?'

'Nou,' zei de matroos, 'je hebt van dat oude brood. Heb je dat zelf meegenomen? Waarom ga je niet naar de eetzaal?' 'Omdat ik dat niet kan betalen,' zei de jongen.

Toen moest de matroos lachen: 'Jongen, dat eten zit erbij in! Dat krijg je als passagier van dit schip!' De jongen wist niet wat hij hoorde. Hij was veel rijker dan hij dacht! En de laatste dag at hij als een koning in de eetzaal.

De oudste zoon in het verhaal van Jezus is veel rijker dan hij denkt. Alles wat van de vader is, is van hem.

Besef jij hoe rijk je bent als je met God leeft? Dat je dan mag delen in alles wat van Hem is? Hij deelt Zijn rijkdom met jou: Zijn zorg, Zijn liefde, Zijn genade, Hij wil ook Zijn huis met ons delen. 'In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen', zegt Jezus. Besef je hoe rijk je bent? Of ben je als die jongen, buiten op dat dek, met zijn oude brood? Ben je als de oudste zoon, mokkend op het veld, omdat je voor je gevoel tekort komt? Woensdag is het Dankdag. Kom je mee danken?

3. Het verlangen van de Vader: dat we sámen feest vieren!

Twee zonen, eigenlijk beseffen ze geen van beiden hoe rijk ze zijn. De jongste zoon heeft nooit beseft hoe rijk hij is met zó'n vader. De oudste zoon heeft nooit beseft hoe rijk hij is met zó'n vader... En jij? Besef jij het wel? Eet je mee aan de feestmaaltijd? Of blijf je buiten staan?

God heeft maar één verlangen: dat we allemaal meedoen, dat we allemaal mee-eten! De vader in de gelijkenis doet er alle moeite voor om die twee jongens samen te brengen. De jongste rent hij tegemoet, en de oudste gaat hij persoonlijk opzoeken op het land.

Misschien eet jij vaak alleen. Juist dan weet je des te beter hoe feestelijk het is om sámen te eten. God kan er niet tegen als wij onderling ruzie hebben. Als mensen van verschillende kerken op elkaar neerkijken. Als er binnen een gemeente spanningen zijn. Misschien heb jij daar ooit in je eigen leven mee te maken gehad: ruzie in een kerk, afsplitsing, boosheid, mensen die niet met elkaar aan één Avondmaalstafel willen zitten. De Vader kan er niet tegen dat Zijn kinderen niet sámen aan de eettafel zitten. Blijf niet mokken, doe mee! Iedereen is welkom bij God. Ook als je fouten hebt gemaakt. Ook als je geloof niet zo sterk is. Ook als je je afgewezen voelt door mensen, door kerkmensen of anderen mensen. Ook als je je schaamt voor je eigen leven. Iedereen is welkom aan de feestelijke maaltijd. Kom, het is etenstijd! Je bent welkom bij God, van harte welkom! Amen.